

Uroczystość Zwiastowania Pańskiego (25 marca)

Wpisany przez redakcja
piątek, 25 marca 2011 14:31

"W tym przejawia się miłość, że nie my umiłowaliśmy Boga, ale że On sam nas umiłował i posłał Syna swojego jako ofiarę przebłagalną za nasze grzechy" (1 J 4, 10)

Słowa czytania z modlitwy południowej Liturgii Godzin osadzają nas/mnie w sensie i myśli dnia dzisiejszej uroczystości. Moje rozmyślanie poranne nakierowywało mnie na myśl o ogromie łaski Boga, o realizacji wspaniałego Jego planu dla człowieka/dla mnie.

To wolą i ogromem miłości Boga Ojca otrzymaliśmy /otrzymałem dar Syna Człowieczego, naszego /mojego Pana i Brata Jezusa Chrystusa (Mesjasza), Zbawiciela wszechświata. To pamiątka Zwiastowania Pańskiego, to wspomnienie gdy Bóg Ojciec przez Anioła Gabriela zwiastował/oznajmiał Dobrą Nowinę Maryji (człowiekowi/ludzkości/mnie) oto Pan nadchodzi, oto oczekiwanie ojców naszych, proroków... (**Ps 123** *Do Ciebie wznoszę oczy, który mieszkasz w niebie...*) ziszcza się. Dziękuję Bogu za Maryję (Miriam, córkę Joachima i Anny), że przyjęła, że odpowiedziała na głos Pana (zwiastowanie). Uczę się od Niej przyjęcia woli Bożej. Wielbię Boga, bo

*Gdyby Pan nie był po naszej stronie, * /gdyby Pan nie był po mojej stronie...
przyznaj, Izraelu,*

*Gdyby Pan nie był po naszej stronie, **

gdy ludzie przeciw nam powstałi,

*Wtedy żywcem by nas pochłonęli, * /wtedy by mnie...*

kiedy gniew ich przeciw nam zapłonął.

Wówczas zatopiłaby nas woda, †

*potok by popłynął nad nami, **

wówczas potoczyłyby się nad nami wezbrane wody.

*Błogosławiony Pan, który nas nie wydał * /Błogosławiony Pan, który mnie
nie wydał...*

na pastwę ich zębom.

*Dusza nasza jak ptak się wyrwała z sidła ptaszników; **

sidło się podarło i zostaliśmy uwolnieni. /zostałem uwolniony...

*Nasza pomoc w imieniu Pana, **

Uroczystość Zwiastowania Pańskiego (25 marca)

Wpisany przez redakcja
piątek, 25 marca 2011 14:31

który stworzył niebo i ziemię. (Ps 124)

/mój Pan jest wielki !

Na marginesie; Teocentryzm Uroczystości Zwiastowania Pańskiego wyrażony w liturgii wręcz przytłacza swą wymową.

"Boże, z Twojej woli w łonie Maryi Dziewicy odwieczne Słowo przyjęło ludzkie ciało; † spraw, abyśmy wyznając, że nasz Odkupiciel jest prawdziwym Bogiem i prawdziwym człowiekiem, * zasłużyli na udział w Jego Boskiej naturze." (kolekta)

AMEN.

jn